

Nú verða bíðilistar á Landssjúkrahúsinum

ÁKI BERTHOLDSEN

– Sjúkrasysturarnar hava vundið.

– Men tað eru ikki lækarnir, sum hava tapt.

– Tað er samfelagið og sjúklingurin, sum hava tapt.

So stutt ger formaðurin í læknaáðnum á landssjúkrahúsinum, Hans Jákup Simonsen, stóðuna upp eftir tað, sum hendi í síðstu nátt.

Púra óvantað snaraði landsstýrismaðurin í heilsumálum, Axel Nolsøe, 180 stig og bakkaði fyri sjúkrasystrunum.

Tað er ikki meiri enn ein vika síðani, hann segði, at sjúkrasysturstjóri undir ongum umstøðum skuldi verða settur.

Síðstu nátt góðtók hann at seta sjúkrasysturstjóra á jøvnum fœti við læknaáðnum.

Sostatt hava sjúkrasysturarnar fingið fullan valuta fyri verkfallið á landssjúkrahúsinum, og tær tóku arbeiðið upp aftur í gjármorgunin.

Fáa tað besta burturúr

Formaðurin í læknaáðnum á landssjúkrahúsinum er framvegis púra sannførdur um, at tað var skeið at ganga sjúkrasystrunum á móti.

Men sum hann sigur: – Politikalir mugu sjálvir um, hvat teir gera. Tað er teirra rættur.

Við hesum sigur Hans Jákup Simonsen, at lækarnir fara ikki at seta mót-

tiltøk í verk ímóti landsstýrinum fyri tað, um teir ikki fara sín vilja hesuferð.

– Vit fara ikki at seta tiltøk í verk, sum sjúkrasysturarnar hava gjørt, sigur hann.

Hann sigur, at lækarnir mugu liva við stóðuni, sum hon er, og teir fara at royna at fáa sum frægast burturúr.

Læknaáðnið skuldi hava fund um málið, kanska seinnapartin í gjár.

Hans Jákup Simonsen vil ikki siga so nógv um akkurát, hvussu lækarnir fara at fyrhalda seg.

Men hansara tilmælið er, at landsstýrið stöðgar bygnaðarbroytingunum á Landssjúkrahúsinum.

– Nú er ikki longur talan um at seta DIOS- tilmælið í verk. Nú er talan um eitt broytt DIOS- tilmælið, og spurningurin er, um tað kann brúkast til nakað. So vildi eg heldur havt, at vit hildu fram við tí bygnaði, sum er, sigur Hans J. Simonsen.

Nú verða bíðilistar

Hvørjar avleiðingar fær tann nýggi bygnaðurin á landssjúkrahúsinum eftir tínum tykki?

– Eg ivist ikki í, at høvudsavleiðingarnar verða, at tað verða bíðilistar til viðgerðir á landssjúkrahúsinum og moderniseringin verður seinkað.

– Tað, sum undraði DIOS var, hvussu landsstýrið hevur kunnað spart 30-40 milliónir á landssjúkrahúsinum, uttan at bíðilistar hava tikið seg upp til viðgerðir og, uttan

an at dygðin í viðgerðini er versnað.

Hans Jákup Simonsen sigur, at loynidómurin er, at landssjúkrahúsið hevur tikið viðgerðir og moderniseringar framum.

– Nú skulu sjúkrasysturarnar hava rakstrarligu og figgarligu ábyrgdina av landssjúkrahúsinum, javnbjóðis læknumum.

– Tað fer uttan iva at føra við sær, at stórir dentur verður lagdur á røktina.

– Tvs, at pengar verða tiknir frá viðgerð og moderniseringum, til røkt.

– Hetta eru royndirnar av donskum sjúkrahúsum, har sjúkrasysturstjóri er, og tað fer eisini at henda hjá okkum, sigur hann.

– Tí fara bíðilistar uttan iva at taka seg upp til ymsar viðgerðir, umframt at moderniseringin verður seinkað, tí tað eru ikki meiri pengar enn tað sama.

– Tappar verður sostatt sjúklingurin. Ein annar tapari verður samfelagið, tí fryktandi er fyri, at sjúkrahúsið verður dýrari.

Veldst um persónarnar

Hans Jákup Simonsen hevur við hesum ikki sagt, at óforsvarliga litil dentur hevur verið lagdur á røktina hjartal.

Men við hesum hevur hann heldur ikki sagt, at røktin ikki átti at fingið meiri pengar.

– Vit mangla pengar øll somul. Men vit hava altoys valt at prioritera viðgerðina

framum røktina fyri at sleppa undan bíðilistum og fyri at viðgerðin skal verða so góð sum gjørligt. Nú verður tað so óðrvisi.

Formaðurin í læknaáðnum heldur, at gongdin framvið veldst nógv um, hvørji fólk verða sett í tey leiðandi sjúkrasysturstjórnini.

– Tað verður ein spurningur um persónar. Verður talan um skilgott fólk, kann tað ganga. Men verður talan um fólk, sum ikki er at tosa við, stinga trupulleikarnir seg upp.

– Og tað er í øllum førum greitt, at tað verður tyngri at stýra Landssjúkrahúsinum, nú tað verða fleiri stjórar.

– Og eg haldi, at tað er spell, at vit skulu draga somu trupulleikar inn á okkum, sum nógv donsk sjúkrahús hava. Tað er rætt, at tað gongur væl við sjúkrasysturstjóra á summum sjúkrahúsum. Men veruleikin er, at á nógv flestu sjúkrahúsum í Danmark eru stórir trupulleikar av at býta leiðsluna ímillum lækna og sjúkrasystur.

– Sjúkrasysturarnar fara sjálvandi at verja seg.

– Og tvídráttur kann skjótt taka seg upp. Skulu vit skifta knø, ella skulu vit senda sjúkrasystur á skeið?

– Vit hava akkurát keypt ein kikara at taka gáll við. – Gamli máttin var at skera fólk frá ryggi til bók so tey vóru óarbeiðsfør í triggjar, fyra vikur. Nú verða tey útskrivað dagin eftir skurðviðgerð.

Vit hava lagt stóran dent á viðgerð og modernisering, men nú er vandi fyri at hetta verður niðarprioriterað til frama fyri røktina.

Kunnleikin hjá sjúkrasystrunum til ræksur og viðgerð á einum sjúkrahúsi er yvirmettur sigur Hans J. Simonsen, formaður í læknaáðnum á landssjúkrahúsinum

Hvøði henda útgærd verðið keypt, um røktin hevði stórra avgerðarrætt? Vit eru bangnir fyri, at prioritering-in verður óðrvisi til ógagns fyri sjúklingin.

Ringt við fleiri skiparum

Eftir atlanunum skulu sjúkrasysturarnar hava figgarligu og rakstrarligu ábyrgdina av landssjúkrahúsinum javnbjóðis læknumum.

Hvussu verður at býta endaligu ábyrgdina ímillum fleiri fólk?

– Eg haldi ikki, at tað ber til. Kundi nakar hugsa sær, at flakakunarnar á einum flakavirki høvdu sín egna stjórn, javnbjóðis stjórnina á flakavirkinum?, spyr Hans Jákup Simonsen.

– Av øllum fyrst og fremst er tað bara hugandi á einum sjúkrahúsi, at meiri enn eitt fólk hava endaligu, figgarligu ábyrgdina. Tað kemst av at sjúkrasysturarnar eru ein pressionsbólkur. Ein stórir pressionsbólkur.

– Sjúkrasysturarnar vunnu hetta stríðið tí tær hava stórt vald sum fakfelag.

Yvirmeta vitanina

Men tað er ikki rimiligt, nakað síðani varð ein kanning gjørd í Svøríki um, hvussu nógv hvør visti um sjúkurnar hjá sjúklingunum. Úrslitið visti, at sjúklingurin visti mest. Næstringarnir næstmest. Sjúkrasysturarnar, sum røkti hann dagliga, visti minst.

– Tvs, at vitanin hjá sjúkrasystrunum er ógvuliga litil.

– Og tað verður ikki lætt at sannføra fólk við so litlari bakgrundsvitan um, hvussu eitt sjúkrahús er best skipað.

– Kunnleikin hjá sjúkrasystrunum um viðgerð og rakstur er yvirmettur, og tí

er stórir vandi fyri, at arbeiðið fer at ganga meiri strílt.

– Men tey vita sjálvandi nógv um røkt.

Hans Jákup Simonsen sigur, at fólk geva seg upp í hendurnar á læknum, tí hjá læknum vænta tey bestu viðgerðina. Læknin er sjálvandi eisini áhuga í, at viðgerðin er so góð, sum gjørligt. Tí leggur hann eisini doydin á, at øll litið í sjúkrahúsinum virka so væl, sum gjørligt. Bæði kanningarstovurnar, sjúkrahús og portørar og annað.

– Nú er tað hent, at ein fakhólkur tikið seg burturúr og passar seg. Og tað er ikki gott.

Hans Jákup Simonsen sigur, at endamálið við einum sjúkrahúsi er at viðgerða. Tí skal viðgerðin vera effektiv.

Hinvegin verður røktin í gamla týðninginum minni og minni.

– Viðgerðin verður meiri og meiri spesialiserað og tað verður arbeidd hjá sjúkrasystrunum eisini, tí tær mugu fylgja við við læknum.

– Tað eru eisini aðrir starvsbólkar á landssjúkrahúsinum og eg haldi, at røktin skal hava somu stóðu, sum einhvør annar starvsbólkur.

– Hendir ein vanlukka, fer tann fyrsta viðgerðin fram á vanlukkaðnum. Tí skulu portørarnir verða væl fyri.

– Laborantarnir skulu verða væl fyri. og somuleiðis øll onnur.

Men hesir starvsbólkar hava onga makt aftur móti sjúkrasystrunum. Tí verður sjúkrasysturarnar tiknar framum, hóast tað er skeið, tí teir hava nógvum førum líka langar útbúgvingar sum sjúkrasysturarnar, sigur Hans Jákup Simonsen.

Frøin á sjúkrasystrunum var stór, tá ið tað frættist, at Axel Nolsøe hevði slakað. Tær hava fingið fullan valuta fyri verkfallið.

Men taparnir verða sjúklingurin og samfelagið, sigur formaðurin í læknaáðnum. Tí nú verða bíðilistar á sjúkrahúsinum og moderniseringin seinkað.